11 lipca: Święty Benedykt, opat, patron Europy

Tekst Ewangelii (*Mt* 19,27-29): Piotr powiedział do Jezusa: „Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą, cóż więc otrzymamy?” Jezus zaś rzekł do nich: „Zaprawdę, powiadam wam: Przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na swym tronie chwały, wy, którzy poszliście za Mną, zasiądziecie również na dwunastu tronach i będziecie sądzić dwanaście pokoleń Izraela. I każdy, kto dla mego imienia opuści dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, dzieci lub pole, stokroć tyle otrzyma i życie wieczne odziedziczy”.

„Oto my opu?cili?my wszystko i poszli?my za Tob?, có? wi?c otrzymamy?”

P. Abad Dom Josep ALEGRE Emerytowany opat Santa Mª de Poblet
(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj w uroczystość św. Benedykta liturgia słowa, przekazuje nam słowami Jezusa Chrystusa, nadzieje, która musi nas zalać, gdy zostawimy wszystko, aby być z nim. «Był mąż, z łaski Bożej i z imienia „Bło¬go¬¬sławio¬ny” (Benedictus), którego życie przepełniała świętość. Od dzieciństwa miał serce dojrzałe i wyrastając daleko ponad swój wiek cnotami nie zaprzedał swojej duszy żadnej roz¬ko¬szy. A choć żyjąc jeszcze na ziemi mógł przez czas pewien swobodnie korzystać ze świata, wzgardził nim i jego kwiatami, jakby już wszystkie uwiędły» Tak, św. Grzegorz I Wielki, rozpoczyna, opowiadając nam o życiu św. Benedykta i w ten sposób św. Benedykt zaczyna wypełniać ewangelie, którą kościół proponuje nam dzisiaj, w dniu jego święta: zostawić wszystko by iść za Mistrzem.

Aby iść za Jezusem musimy zrezygnować z tego co nam nie daje stabilności i przyjąć prawdziwą mądrość, która porusza serca i otwiera drzwi do nieśmiertelności, jest ona inna niż mądrość tego świata, która zwykle zamyka i zatwardza serca, skazując je na oschłość i na śmierć, co z kolei czyni człowieka nieszczęśliwym, ponieważ jego serce jest stworzone do życia dla Boga, i wycisza się dopiero u źródeł życia, w objęciach Boga.

Droga obrana przez św. Benedykta, jest więc sposobem, aby zasłużyć sobie na usłyszenie słów Jezusa: Jezus zaś rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na swym tronie chwały, wy, którzy poszliście za Mną, zasiądziecie również na dwunastu tronach....» (Mt 19,28). Ten nowy świat zaczyna się zarysowywać dla tego, kto przyjmuje w swoim życiu mądrość Królestwa, ponieważ otrzymuje Ducha Bożego, który zagłębia się we wszystko i rozeznaje drogi Boga. W ten sposób staje się godnym otrzymania i odziedziczenia życia wiecznego, które jest antycypowane na tym świecie poprzez naśladowanie i poznanie Pana Jezusa, który wyraźnie stwierdza: « A to jest życie wieczne: aby

znali Ciebie, jedynego, prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa» (Jn 17,3) Tak właśnie postępował św. Benedykt… a ty?

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Kto szuka Jezusa przez Maryję, ten zapewnia sobie pokój i ukojenie swojej duszy» (Święty Benedykt z Nursji)

- «Duchowość Benedykta nie sprowadza się do życia wewnętrznego, oderwanego od rzeczywistości. Pośród niepokojów i zamętu, panujących w jego epoce, żył pod okiem Boga i właśnie dlatego nigdy nie tracił z pola widzenia powinności życia codziennego oraz człowieka z jego konkretnymi potrzebami.» (Benedykt XVI)

- «‘Módl się i pracuj’ (Święty Benedykt). "Módlcie się tak, jakby wszystko zależało od Boga, a pracujcie tak, jakby wszystko zależało od was". Po wykonaniu naszej pracy otrzymamy jako dar pożywienie od naszego Ojca; jest rzeczą dobrą prosić Go o nie, i składać Mu za nie dziękczynienie. (…)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2834)